

telnikom zagadnienia związane z funkcjonowaniem konkretnych podmiotów wsparcia:

1) oświatowo-wychowawczych (żłobki, przedszkola, szkoły, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, bursy i internaty, świetlice szkolne, Ochotnicze Hufce Pracy, szkolne schroniska młodzieżowe);

2) placówek kształcenia specjalnego (szkoły, ośrodki wychowawcze, socjoterapii, rewalidacyjno-wychowawcze);

3) placówek resocjalizacyjnych (ośrodki diagnostyczne, kuratorskie, policyjne izby dziecka, zakłady poprawcze);

4) instytucji opiekuńczo-wychowawczych (rodziny adopcyjne i zastępcze, ośrodki adopcyjne, oratoria);

5) instytucji pomocy społecznej (OPS, ROPS, DPS, ośrodki interwencji kryzysowej, domy dla matek, mieszkania chronione, ośrodki wsparcia);

6) podmiotów wielofunkcyjnych (sądy rodzinne, rzecznik praw dziecka);

7) organizacji pozarządowych (Caritas, PCK, PKPS, TPD, Monar, WOŚP, PAH, Fundacja „Dzieci Niczyje” oraz Pogotowie „Niebieska linia”).

Opracowanie charakteryzuje powyższe podmioty, omawia zasady ich funkcjonowania, zakres i charakter ich działań oraz możliwości skorzystania z ich oferty.

Lista opisanych instytucji nie jest wyczerpująca, brak wielu organizacji pozarządowych bądź innych podmiotów, takich jak np. świetlice środowiskowe, pedagodzy uliczni, wioski dziecięce itd. Wybór i charakterystykę najważniejszych instytucji można jednak uznać za satysfakcjonującą, a encyklopedyczne zaprezentowanie materiału za pomocne w usystematyzowaniu wiedzy.

Należy też zwrócić uwagę, że zestawienie omawianych instytucji zostało opracowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, ponieważ „perspektywa pedagogiczna ich funkcjonowania jest osadzona w realiach wyznaczonych przez ustawodawcę” (s. 9). Aktualność podstaw prawnych funkcjonowania instytucji, opis zakresu i zasad ich działań przewidzianych prawem to duży walor opracowania.

W omawianej książce ważną rolę pełni bibliografia, zawierająca głównie pozycje z dziedziny pedagogiki. Brak odwołań do literatury z zakresu socjologii czy pracy socjalnej może być uznany za mankament książki. Natomiast połączenie analizy zagadnień prawnych z refleksją pedagogiczną sprawia, że pozycja jest cenna i nowatorska.

Charakterystyka instytucji, choć ma charakter elementarny, spełnia swoje zadanie, ponieważ odpowiada na zapotrzebowanie stworzenia kompleksowego opracowania na temat instytucji wsparcia dziecka i rodziny. Książka może więc być przydatna dla osób, które zechcą uzupełnić wiedzę z tego zakresu.

Iwona Kudlińska